

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Mýrasýslu.

Fyrsti þáttur

ákvæði, er taka bæði til kaupsýna og sveita.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri er bannað að efna til uppþota eða óspekta. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma eða óþæginda sé fyrir umferð eða vegfarendur.

Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætluð eru til almenningsnota, svo sem hátíðar-svæði, leikvelli, torg, bryggjur og afgreiðslustæði bifreiða. Um hvers kyns samkomuhús svo sem veitingahús, leikhús, brýr, skeiðvelli, fjárréttir, verslanir, opinberar skrifstofur o. s. frv., gilda ákvæði samþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, verslana, samkomuhúsa, eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólki raða sér þannig, að þeir sem fyrstir koma fái fyrstir afgreiðslu. Við slík tækifæri skulu menn í öllu haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónar-maður setur til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á eða hafa í frammi hávaða eða móðgandi háttalag, sem veldur ónæði eða raskar allsherjarreglu.

4. gr.

Bannað er að raska næturró manna að óþörfu. Enginn má að ástæðulausu berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllu eða í síma eða hafast neitt það að, sem valdið getur ónæði eða ótta.

5. gr.

Á fjölförnum götum og vegum eða þar sem hættu getur stafað af, má ekki leika knattleik eða aðra leiki, gera rennibrautir eða renna sér á skautum eða sledum. Lögreglustjóri getur þó heimilað leiki barna og sleðaferðir á titeknum vegum og svæðum, enda séu þá gerðar nauðsynlegar varúðarráðstafanir.

Bannað er að hanga aftan í ökutækjum, sem eru á ferð.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum né neins konar skotvopnum í þéttbýli, nema á sérstöku æfingasvæðum, sem lögreglustjóri samþykkir. Í þéttbýli má eigi kveikja í eldfimur efnunum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði ef sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkjagerðar má aðeins framkvæma með sérstöku samþykki lögreglustjóra, og bera bæði verkstjóri og sá sem

mannvirkið er unnið fyrir ábyrgð á að fyllstu varúðar sé gætt. Sprengiefni má aðeins geyma þar sem lögreglustjóri samþykkir. Öll meðferð og notkun hvellsprengja er bönnuð.

7. gr.

Enginn má klæðast eða hegða sér þannig á almannafæri, að hann misbjóði almennu velsæmi eða geti raskað allsherjarreglu.

8. gr.

Allir eru skyldir til að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

Almenningi er skylt að hlýða öllum skýpunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórnna umferð eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn kvatt sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri. Heimtingu eiga menn á fullum bótum frá lögreglustjóra fyrir tjón, er þeir kunna að biða við slíka aðstoð á fatnaði eða limum, en lögreglustjóri á aðgang að hinum seka. Ella greiðist tjónið úr ríkissjóði.

II. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

10. gr.

Enginn má láta fyrirberast á lóðum, húsbökum, girðingum, í garðshliðum eða á öðrum slíkum stöðum, þar sem gengið er inn í hús eða á lóð, né heldur fara inn í híbýli manns í söluerindum án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda.

Lögreglustjóra er heimilt að banna alla umferð óviðkomandi fólks um bryggjur og út í skip.

11. gr.

Hlaðin skotvopn má ekki bera á almannafæri. Byssu skal ávallt bera þannig að hlaupið visi upp.

Garðhrifur, ljái og aðra slíka hluti, sem tjón getur hlotist af, má eigi flytja eftir götum eða vegum, nema svo sé um búíð, að engin hættu geti stafað af.

12. gr.

Óheimilt er að tálma umferð um vegi, umfram það sem nauðsynlegt kann að vera vegna verklegra framkvæmda eða vöruflutninga. Ökutæki eða varning má ekki skilja eftir á vegum lengur en brýna nauðsyn ber til og aldrei á gangstéttum. Heimilt er lögreglustjóra að láta fjarlægja slíkt á kostnað eiganda. Sveitarstjórn getur ákveðið í samráði við lögreglustjóra hvar á vegum bifreiðar megi standa og getur sett reglur um notkun stöðureita og ákveðið gjald fyrir þá.

13. gr.

Enginn má gera skurði í gangstéttir, götur, torg eða alfaravegi nema hann hafi til þess leyfi hlutaðeigandi stjórnvalda og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var. Slíkt verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmana með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi þar til albjart er orðið að morgni. Að öðru leyti gera hlutaðeigandi stjórnvöld og lögreglustjóri þær ráðstafanir, er þurfa þykir til þess að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur hlutaðeigandi stjórnvald eða lögreglustjóri látið ljúka verkinu og sett götur, vegi og torg aftur í samt lag á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma.

14. gr.

Ekkert það má hafa í opnum gluggum, sem niður getur fallið á veg eða götu og valdið skaða þeim er um fara, og ekki má heldur leggja eða hengja neitt það upp á hús eða hafa laust á húsum uppi, er skaða getur valdið vegfarendum.

15. gr.

Þegar hús er byggt eða rífið er eiganda eða verktaka skylt að haga framkvæmdum eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan setur, til að afstýra farartálma og hættu eða óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og byggingarefni má ekki leggja frá sér á almannaferi nema þar sem lögreglan leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur. Mold, mól, efnisleifar og annað, er af byggingu stafar, skal eigandi færa burtu þegar húsagerðinni er svo langt komið að það verði unnt.

Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða til farartálma, skal taka í burtu þegar þeirra er ei lengur þörf, eða þegar lögreglan krefst þess.

Brenni hús eða annað mannvirki, eða það er tekið í burt án þess að annað sé gert í staðinn, þá er eiganda skylt að ganga svo frá hússtaðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

16. gr.

Á alfaravegi má eigi leggja eða skilja eftir neitt það, er tálmar umferðinni frekar en brýna nauðsyn ber til vegna vöruflutninga, og skal þess ætíð gætt, að það geri sem minnstan farartálma.

EKKI MÁ FLEYGJA Á ALMANNAFERI NEINU ÞVI, SEM ER TIL ÓÞRIFA EÐA GETUR VALDIÐ VEGFARENDUM HÆTTU.

17. gr.

Nú er mannvirki skemmt eða svo hrörlegt að hætt er við að það eða einhver hluti þess hrynji eða fjúki, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota það og lagt fyrir eigandann að rífa það eða endurbæta svo innan tiltekins tíma, að hættu sé afstýrt. Ennfremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra.

III. KAFLI

Um umferð á vegum o. fl.

18. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna varúð í umferð, gæta þess að trufla ekki né tefja að óþörfu aðra vegfarendur og valda eigi þeim eða öðrum, sem búa eða staddir eru við umferðarleið, hættu eða óþægindum. Sérstaka varúð skal sýna í nánd við gangbrautir, skóla, leikvelli eða aðra staði þar sem vænta má að börn séu að leik. Sömuleiðis skal skylt að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðra.

19. gr.

Ökuhraða skal ávallt stilla svo, að eigi valdi hættu eða óþægindum fyrir aðra umferð, og má ökuhraðinn aldrei vera meiri en í umferðarlögunum segir. Lögreglustjóri getur að fenginni tillögu sveitarstjórnar ákveðið lægri ökuhraða á einstökum götum og vegum í þéttbýli eða nálægt byggð.

20. gr.

Þeir, sem flytja vörur um götur eða vegi á almannafæri, skulu gæta þess vandlega að flutningstæki séu þannig gerð, að ekki valdi óþrifnaði. Ef eitthvað fellur af eða hrynur niður á almannafæri við flutning, fermingu eða affermingu, skal sá, er flytur eða flutningum ræður, skyldur að hreinsa það upp þegar í stað.

21. gr.

Lögreglustjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum eða vegum, ef slík umferð er álitin hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð (t. d. á vorin meðan klaka leysir úr jörð eða vegna fjárrekstra). Sömuleiðis getur lögreglustjóri takmarkað umferð bifreiða í þéttbýli að næturlagi.

IV. KAFLI

Almenn ákvæði um fjallskil og ágang búfjár.

22. gr.

Um rekstur búpenings til afréttar, hirðingu hans og fjallskil, fer eftir ákvæðum fjallskilareglugerðar fyrir Mýrasýslu.

Að öðru leyti eru allir skyldir að gæta svo sauðfénaðar síns, geitpenings, hrossa og annarra grípa og alifugla, að ekki gangi og valdi skemmdum á varplöndum, engjum, túnnum, ökrum og matjurtagörðum annarra. Bæti eigandi eða umráðamaður peningsins skaðann, ásamt áföllnum kostnaði, eftir því hvort eignar- eða leigupeningur hefur valdið honum. Um ákvörðun skaðabóta skal fara eftir mati úttektarmanns nema öðruvísi sé ákveðið í fjallaskilareglugerðinni eða lögum.

Hundar, sem ráðast á menn eða elta skepnur út um hagamn eru réttdræpir, hvar sem þeir sjást úti. Flækingshunda og ketti, sem ekki eru í eign eða umsjá neins manns, getur lögreglan látið handsama og auglýsa. Gefi enginn sig fram innan þriggja sólarhringa og borgi áfallinn kostnað, skal lóga slíkum hundum, ef enginn vill hirða þá.

V. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

23. gr.

Mannvirki eða hluti, sem ætlaðir eru til almenningsnota eða til þrýði á almannafæri, má enginn skemma, lýta eða færa úr stað.

Enginn má, án sérstakrar heimildar, hrófla við leiðslum, stöðvum eða öðrum búnaði þeirra stofnana, sem starfræktar eru í almenningsþágu, svo sem vatnsveitu, hitaveitu, rafveitu eða pósts og síma. Verði einhver óviljandi valdur að slíku, skal tilkynna það þegar í stað hlutaðeigandi stofnun.

Óheimilt er að tálma eða trufla starfsemi slökkviliðs, lögreglu, hjálparsveita eða annarra þeirra, sem annast öryggisþjónustu í þágu almennings.

Enginn má troða eða skemma á nokkurn hátt ræktaða bletti, tún, engi, matjurtagarða, skrúðgarða manna eða einstakar plöntur, hvort sem er girt eða ógirt. Enginn má heldur skemma girðingar eða klifra yfir þær eða upp um þær.

25. gr.

Enginn óviðkomandi má hagnýta eða tileinka sér nytjar, svo sem beit, berjatöku, egg, veiði fugla eða fiska eða önnur blunnindi án heimildar landráðanda. Þó mega ferðamenn notfæra sér hagabeit og berjatöku til neyslu á staðnum um stundarsakir, meðan á áningu eða hvíld stendur.

26. gr.

Öllum er skylt að ganga vel og þrifalega um áningarstaði sína og tjaldstæði eða þar sem þeir á annan hátt koma saman á víðavangi hvar sem er innan sýslunnar. Þer að ræsta vandlega slíka staði af öllum óhroða og rusli, svo sem ílátum undan mat- og drykkjarföngum, matarleifum og öðru þviliku áður en staðurinn er yfirgefinn.

Flöskur má aldrei brjóta á víðavangi. Bannað er að eyða eða spilla gróðri á víðavangi.

VI. KAFLI

Um uppfestar auglýsingar.

27. gr.

Sveitarstjórn ákveður, hvar festa skuli upp auglýsingar frá yfirvöldum og öðrum stjórnvöldum, og skal hún á kostnað sveitarsjóðs útvega í því skyni spjöld, svo mörg, sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sýningar og skemmtanir, sem leyft er að halda, svo og aðrar auglýsingar, má festa upp hvar sem er með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda. Allar slíkar auglýsingar verða þó að vera innan velsæmismarka.

28. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa náð tilgangi sínum. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, rissa eða skrifa neitt á þær, þeim óviðkomandi. Óhreinka eða gera ólesilegar á annan hátt.

VII. KAFLI

Um veitingastaði, samkomuhús og almennar skemmtanir.

29. gr.

Allir veitingastaðir og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjóra og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við reksturinn.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft og lögreglustjóri hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gististöðum skal haldin nákvæm gestaskrá.

30. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur um ofsafengið atferli. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu, selur gistingu eða heldur dansleiki og aðrar skemmtanir, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans, gistihúsi eða danshúsi, sem kemur í bága við góða reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á að reglum þessum sé fylgt, eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 29. gr., er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt úr ágöllum að gefinni viðvörðun. Ennfremur er lögreglu á skemmtistað heimilt að ákveða að skemmtun skuli slitið, sé reglum þessum ekki fylgt.

31. gr.

Unglingum innan 16 ára aldurs er óheimill aðgangur og dvöl á almennum dansleikjum eftir kl. 20.00, öðrum en sérstökum unglingskemmtunum, sem haldnar eru af skólum, æskulýðsfélögum eða öðrum aðilum, sem til þess hafa leyfi og háðar eru sérstöku eftirliti. Forstöðumönnum danshúsa og dansleikja er skylt að fylgjast með því, að ákvæði þessi séu haldin, að viðlögðum sektum og/eða missi leyfis til veitingahalds og skemmtanahalds um lengri eða skemmri tíma.

Sala tóbaks til barna og unglinga innan 14 ára aldurs er bönnuð.

Hvers konar þjónusta við börn og unglinga eftir leyfilegan útivistartíma, önnur en heimflutningur, er bönnuð að viðlagðri ábyrgð þess er þjónustuna veitir. Handhöfum þjónustuleyfa er skylt að fylgjast með því, að ákvæði séu haldin.

32. gr.

Skemmtun, sem aðgangur er seldur að, má eigi halda nema að fengnu leyfi lögreglustjóra. Sama gildir um skemmtun, sem fram á að fara á almennum skemmtistað, félagsheimili eða veitingahúsi, og skemmtun á að standa lengur en til kl. 23.30.

Forstöðumenn skemmtana skulu tilkynna lögreglustjóra, hvar og hvenær skemmtun skal halda, að jafnaði með einnar viku fyrirvara.

Fyrir skemmtanaleyfi skal greiða gjald í ríkissjóð, samkvæmt reglugerð um aukatekjur ríkissjóðs.

33. gr.

Almennt skilyrði fyrir skemmtanaleyfi skal vera, að sá, sem fyrir skemmtun stendur, ábyrgist, að á skemmtun sé haldið uppi fullnægjandi dyravörslu og eftirliti að mati lögreglustjóra.

Ennfremur getur lögreglustjóri bundið skemmtanaleyfi því skilyrði, að eigi annist aðrir dyravörslu að skemmtun en hann samþykkir, og að lögreglumenn verði á skemmtistað.

34. gr.

Í hverju veitingahúsi eða almennu samkomuhúsi skal eigandinn láta gera salerni og snyrtiherbergi í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar. Skal veitingamaður eða húseigandi sjá um, að því sé ávallt haldið vel hreinu og í góðu lagi.

35. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í sýslunni nema með leyfi lögreglustjóra og hlutaðeigandi sveitarstjórnar og með þeim skilyrðum, er útbúnað og loftrými varðar, sem hún tiltekur í samræmi við ákvæði heilbrigðissamþykktar.

Sveitarstjórn ákveður hve mikið gjald skuli greiða í sveitarsjóð fyrir leyfið, annaðhvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur veitt leyfi til einstakra sýninga, og ákveður hann þá í samráði við sveitarstjórn gjald í sveitarsjóð.

36. gr.

Ef sýndar eru opinberlega myndir, sem að dómi barnaverndarnefndar eru siðspillandi, hvort sem það eru ljósmyndir eða kvikmyndir, getur lögreglustjóri bannað að sýna þær. Barnaverndarnefnd getur bannað, ef henni sýnist ástæða til, að láta börn horfa á myndir, sem geta haft slæm áhrif á þau.

37. gr.

Enginn má setja upp knattborðsstofu eða leiktækjastofu nema með leyfi lögreglustjóra. Lögreglustjóri getur og afnumið leyfið, telji hann ástæðu til.

VIII. KAFLI

Um samgöngur við skip.

38. gr.

Lögreglustjóra er heimilt, ef hann telur þess þörf til þess að halda uppi velsæmi og góðri reglu, að banna samgöngur við erlend skip.

39. gr.

Lögreglustjóri getur í samráði við barnaverndarnefnd, bannað börnum innan 16 ára aldurs umferð um bryggjur og ferðir út í skip og báta í höfn, ef sérstök ástæða þykir til.

IX. KAFLI

Almenn ákvæði um hreinlæti og þrífnað.

40. gr.

Enginn má saurga eða á nokkurn hátt spilla neysluvatni manna.

Vatnsból skulu vera vel varin fyrir öllum óþrífnaði og þess vandlega gætt, að skólpi eða öðru, sem óþrífnaði veldur, sé eigi hellt þann veg, að runnið geti að þeim.

41. gr.

Eigi má kasta á almannafæri, í ár, hafnir eða fjörur, rusli, úrgangi eða öðrum óhreinindum.

Eigi má hafa á almannafæri neitt það, er ódaun leggur af eða óþrífnaði veldur.

Allri atvinnustarfsemi skal haga á þann veg, að gufur, reykur eða óþefur valdi almenningi ekki óþægindum umfram það sem óhjákvæmilegt er.

42. gr.

Skepnum má aðeins slátra í húsum inni og skal þess vandlega gætt, að skepnur sjái ekki til og sé sláturstaður hreinsaður undir eins að slátrun lokinni.

Bannað er að láta hund komast á blóðvöll, þegar slátrað er sauðfénaði. Brot gegn banni þessu er á ábyrgð hlutaðeigandi hús- eða landeiganda.

43. gr.

Við hvert sláturhús skulu vera nægilega mörg ílát undir innanmeið og þannig fyrir komið að öruggt sé að hundar nái ekki að éta úr þeim. Við heimaslátrun skal hafa á blóðvellingum ílát með loki undir sulli og innanmeið. Að lokinni hverri slátrun skal annaðhvort brenna þessi sollnu líffæri eða grafa þau, minnst fullan metra í jörðu niður. Annars skulu sláturhússtjórar og aðrir, sem við slátrun fást fara eftir heilbrigðissamþykkt og fyrirskipunum héraðslækna og reglum þeim, er þeir kunna að setja um þessi efni.

44. gr.

Heilbrigðisnefndir hafa hver í sínum hreppi eftirlit með öllu því, sem að almennum þrífnaði lýtur. Fer um þetta efni eftir þeim heilbrigðissamþykktum er nú gilda eða síðar kunna að verða settar fyrir einstaka hreppa í sýslunni.

Annar þáttur.**Viðaukaákvæði, er taka til Borgarneskaupþúns.****X. KAFLI****Sérákvæði til öryggis umferðinni innan kaupþúnsins.****45. gr.**

Enginn má taka vatn úr brunnhönum eða hreyfa við þeim, nema hann hafi til þess leyfi slökkviliðsstjóra.

46. gr.

Atvinnurekstur, sem valdið getur töfuna á umferð, er óheimill. Þó er heimilt að selja blöð og bæklinga á almannafæri. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannafæri aðgöngumiða að útisamkomum, dagskrár, merki og annað þessu skylt. Bannað er solumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá kl. 17.00 síðdegis til kl. 9.00 árdegis.

47. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða selja neitt það, er hindrar umferð eða veldur hættu, frekar en nauðsynlegt er vegna vöruflutninga.

Lögreglustjóri getur ákveðið í samráði við sveitarstjórn, að stórum vinnuvélum eða bifreiðum, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga verði ekki lagt í íbúðahverfum, þar sem ökutæki þessi geta skapað hættu fyrir umferðina og valdið íbúunum öðrum óþægindum, enda hafi sveitarstjórn tiltæk hentug hópstæði fyrir umrædd ökutæki.

Notkun vélsleða á götum í þéttbýli er háð leyfi lögreglustjóra.

48. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður, sem notaður er við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir. Þeir skulu ætíð felldir, þegar ekki er verið að nota þá.

49. gr.

Nú liggur kjallaraop út að stétt eða götu og lengra fram en húshliðin, og skal þá vera traust handrið beggja megin við það, eigi lægra en 60 cm. Auk þess getur lögreglustjóri krafist, að kjallaraopið sé byrgt með hlemm eða hlæra frá því að dímma tekur að kvöldi uns bjart er að morgni.

Yfir hirtugrófir við stétt eða götu, skulu vera nægilega sterkar járngrindur eða annar jafntryggur útbúnaður jafnhátt stéttinni eða götunni.

XI. KAFLI.**Um hundahald.****50. gr.**

Hundahald er bannað í Borgarnesi nema með leyfi sveitarstjórnar, sbr. samþykkt um hundahald í kaupþúninu.

51. gr.

Við brot á skilyrðum fyrir undanþágu til hundahalds skal fjarlægja viðkomandi hund. Skal hundinum komið fyrir, sé um minni háttar brot að ræða í fyrsta skipti, og skal eiganda hundsins gefinn kostur á að leysa hann þaðan út gegn greiðslu alls kostnaðar vegna brotsins.

Sé um að ræða alvarlegt eða ítrekað brot, getur lögreglustjóri mælt með því við sveitarstjórn að leyfið verði afturkallað.

Sveitarstjórn er heimilt, hvenær sem er, að afturkalla leyfi fyrir einstökum hundum eða öll veitt leyfi, telji hún þess þörf.

XII. KAFLI

Um búfjárhald.

52. gr.

Búfjárhald er óheimilt í Borgarnesi án sérstaks leyfis sveitarstjórnar. Réttur lögbýla til búfjárhalds innan hreppsmarka er þó ekki skertur með reglum þessum.

53. gr.

Ef maður heldur búfé án heimildar skal lögreglustjóri hlutast til um að það sé tekið úr vörslu hans og er heimilt að selja það á uppboði eða slátra því að undangenginni aðvörum. Sama gildir ef leyfishafi gætir ekki settra reglna um meðferð búfjárins, þannig að það veldur tjóni eða óþrifum.

54. gr.

Enga gripi má reka ógætilega um götur kauptúnsins. Nautgripir, sem færðir eru til kauptúnsins, skulu ávallt leiddir í nægilega traustu bandi.

55. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum nema maður fylgi til að gæta þeirra. Eigandi greiðir allan kostnað við handsömun og varðveislu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum, ef eigandi greiðir hann ekki.

56. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir og lausa hesta má ekki reka um götur kauptúnsins. Hesta, sem ganga lausir í kauptúninu skal lögreglan handsama. Um kostnað fer eins og segir í 55. gr.

57. gr.

Eigandi eða umráðamaður búfénaðar ber ábyrgð á öllum þeim skaða og spjöllum, er búfé hans kann að valda.

XIII. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað.

58. gr.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi hengja eða festa á annan hátt neitt, sem óþrifnaður er af eða óþefur. Á tún eða garða, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, sem megnan óþef leggur af.

39. gr.

Bannað er að setja upp girðingar, sem geta valdið vegfarendum hættu eða óþægindum, t. d. úr gaddavír eða öðrum slíkum efnum. Skylt er hús- og lóðareigendum að halda vel við girðingum umhverfis lóðir sínar, og sjá um, að lóðunum sé haldið hreinum og snyrtilegum. Enginn má fleygja sorpi eða óhreinindum inn á lóð annars manns eða orsaka, að þetta berist inn á lóðina. Hver sem gerist sekur um slíkt, skal flytja óhreinindin tafarlaust í burt á sinn kostnað og gera ráðstafanir til að það endurtaki sig ekki.

XIV. KAFLI

Um götuspjöld og húsnúmer.

60. gr.

Sveitarstjórn ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornin þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem sveitarstjórnin hefur látið festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kosnað, og endurnýja ef á þarf að halda.

ÞRIÐJI ÞÁTTUR.

Almenn ákvæði.

XV. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar o. fl.

61. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir Mýrasýslu. Þó gilda ákvæði annars þáttar samþykktarinnar aðeins um Borgarneskaupþún.

62. gr.

Hreppstjórar skulu, hver í sínum hreppi, hafa gætur á, að fyrirmælum samþykktar þessarar sé hlýtt, og ástunda að koma í veg fyrir brot á henni.

Komist hreppstjóri að því, að brot sé framið, skal hann jafnskjótt kynna sér málavöxtu, og senda lögreglustjóra skýrslu um málið.

XVI. KAFLI

Um refsingar, kostnað o. fl.

63. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varðar sektum, ef ekki liggur við þyngri hegning að lögum.

Hagnaður sá, er brotamaður kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur gerður og renna auk sekta í hlutaðeigandi sveitarsjóð.

64. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri láta framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot á samþykktinni, greiðir sveitarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

65. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari og eigi verður af einstökum mönnum, greiðir sveitarsjóður viðkomandi hrepps, eða sýslusjóður, ef eigi þykir við eiga, að sveitarsjóður greiði.

66. gr.

Með samþykkt þessari er úr gildi numin lögreglusamþykkt fyrir Mýrasýslu, nr. 91 20. júlí 1938.

Lögreglusamþykkt þessi, sem sýslunefnd Mýrasýslu hefur samið og samþykkt samkv. lögum nr. 107 8. maí 1935 um lögreglusamþykktir utan kaupstaða staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 8. október 1980.

Friðjón Þórðarson.

Ólafur W. Stefánsson.

2. október 1980.

Nr. 557.

REGLUGERÐ

um breytingu á gjaldskrá fyrir hafnarsjóð Blönduóshrepps,
nr. 263 30. maí 1975.

1. gr.

2. gr. orðist þannig:

Lestagjöld.

- Öll farnskip, önnur en strandferðaskip, og öll fiskiskip, stærri en eða jafnt og 400 brúttórúmllestir skulu greiða lestagjald, kr. 33.00 á brúttórúmllest.
- Strandferðaskip og skemmtiferðaskip greiði kr. 16.00 á brúttórúmllest.
- Innlend fiskiskip undir 400 brúttórúmllestum greiði kr. 33.00 á brúttórúmllest, þó ekki oftast en tvisvar í mánuði.
- Bátar minni en 10 brúttórúmllestir greiði lestagjald einu sinni á ári kr. 2 235.00 á brúttórúmllest, þó aldrei minna en kr. 11 230.00.

Gjalddagur er 1. apríl eða eftir að skipið hefur verið gert út frá höfninni í þrjá mánuði.

Undanþegin greiðsla lestagjalds eru herskip, varðskip, og skip, sem gerð eru út til vísindalegra rannsókna, svo og skip, sem leita hafnar vegna sjóskaða eða til að láta í land sjúka menn eða látna, svo fremi þau hljóti ekki aðra þjónustu.

2. gr.

3. gr. orðist þannig:

Bryggjugjöld.

Öll skip, sem leggjast við bryggju eða hafnarbakka, skulu greiða kr. 16.00 á brúttórúmllest fyrir hvern sólarhring eða hluta úr sólarhring, sem skipið liggur bundið.

Fiskiskip greiða þetta gjald eigi oftast en 10 sinnum á mánuði, en bátar minni en 10 brúttórúmllestir greiða ekki bryggjugjöld.

Heimilt er að taka lesta- og bryggjugjald af fiskiskipum minni en 400 brúttórúmllestir, sem árgjald í heimahöfn, kr. 1 800.00 af hverri brúttórúmllest.

Gjalddagur árgjalda er 1. apríl ár hvert.

Skip þau, er getur í síðustu mgr. 1. gr. eru undanþegin bryggjugjaldi.

3. gr.

Gjöld samkvæmt vörugjaldskrá í 8. gr. skulu vera sem hér segir:

- Fyrir vörur í 1. flokki kr. 610.00 fyrir hver 1000 kg.
- Fyrir vörur í 2. flokki kr. 1290.00 fyrir hver 1000 kg.